Р Е Ш Е Н И Е
№ 12122

гр. София, 13.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 30.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова
ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12122** по описа за **2026** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началника на отдел „Оперативни дейности“ – С., в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, подадена чрез процесуалния му представител юрисконсулт Л. И., срещу Решение № 3291 от 29.08.2026 г., постановено по НАХД № 12913/2024 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 103 състав. С решението е отменено Наказателно постановление № 753486-F746157/01.02.2024 г., с което на „Нестле България“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. на основание чл. 278б, ал. 3 ДОПК за нарушение на чл. 127и, ал. 1 ДОПК във връзка с чл. 8 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г.

Касаторът счита решението за неправилно и необосновано. Поддържа, че актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление съдържат всички изискуеми реквизити по чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, като нарушението е описано достатъчно ясно и конкретно. Излага съображения, че административнонаказателната отговорност на дружеството е

ангажирана законосъобразно, а наложената имуществена санкция е в предвидения от закона минимален размер. Оспорва приложението на чл. 28 ЗАНН. Иска отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – „Нестле България“ АД, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и иска решението на районния съд да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIV касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши проверка на обжалваното решение съобразно чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационно обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е установил, че на 25.11.2023 г. в 15:32 ч. на ГКПП „В. – Д. мост 2“ органи по приходите са извършили проверка на товарен автомобил „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от Т. И. С., превозващ стоки с получател „Нестле България“ АД. За проверката е съставен протокол № 050902848952_1/25.11.2023 г. На 29.11.2023 г. в 16:45 ч. при последваща проверка на мястото на получаване и разтоварване на стоките в [населено място] е установено, че дружеството не е декларирало предварително данни за превоза на хранителни продукти, неупоменати, нито включени другаде, с нетно тегло 1728 кг. За нарушението е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление.

Районният съд е отменил наказателното постановление, като е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, свързани с непълното описание на нарушението и недостатъчната индивидуализация на превоза. Като допълнително основание за отмяна съдът е посочил, че считано от 01.01.2024 г. кодът на

процесната стока е отпаднал от списъка на стоките с висок фискален риск, утвърден от министъра на финансите, като тази промяна е настъпила преди издаването на наказателното постановление.

Решението е правилно като краен резултат.

Съгласно чл. 3, ал. 1 ЗАНН за всяко административно нарушение се прилага нормативната разпоредба, която е била в сила по време на извършването му. Изключение от този принцип е предвидено в ал. 2 на същия член, според която, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, се прилага онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя.

В случая административнонаказателната отговорност на „Нестле България“ АД е ангажирана за неизпълнение на задължението по чл. 127и, ал. 1 ДОПК за предварително деклариране на данни за превоз на стока с висок фискален риск. Задължението е конкретизирано в чл. 8 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г., като възникването му е обусловено от включването на съответната стока в списъка на стоките с висок фискален риск, утвърждаван от министъра на финансите на основание чл. 127а, ал. 7 ДОПК. Към датата на твърдяното нарушение процесната стока, класирана с код по Комбинираната номенклатура 2106 90 92, е попадала в обхвата на стоките, подлежащи на предварително деклариране. Със Заповед № ЗМФ-1295/28.12.2023 г. на министъра на финансите е утвърден нов списък на стоките с висок фискален риск, приложим от 01.01.2024 г., от който процесната стока е изключена. Следователно от тази дата за превозите на същата стока не съществува задължение за предварително деклариране по чл. 127и, ал. 1 ДОПК.

Настъпилата промяна е от значение за съставомерността на административното нарушение. Макар разпоредбите на чл. 127и и чл. 278б ДОПК да не са отменени и неизпълнението на задължението за предварително деклариране на стоки с висок фискален риск да продължава да е административно нарушение, приложното поле на това задължение е стеснено чрез изключването на определени стоки от списъка.

За приложението на чл. 3, ал. 2 ЗАНН не е необходимо административнонаказателният състав да е отменен изцяло или да е предвидена по-лека санкция. Достатъчно е последващата нормативна уредба да е по-благоприятна за нарушителя с оглед конкретното деяние, за което е ангажирана отговорността му. Когато вследствие на нормативна промяна определено поведение вече не

попада в приложното поле на установено административноправно задължение, неизпълнението на това задължение не осъществява състава на съответното административно нарушение. В случая последващата уредба изключва задължението за предварително деклариране на превоза на процесната стока. Поради това недекларирането на такъв превоз вече не представлява административно нарушение по чл. 127и, ал. 1 ДОПК, независимо че задължението за предварително деклариране е запазено по отношение на останалите стоки с висок фискален риск. Следователно изменението представлява по-благоприятна нормативна уредба по смисъла на чл. 3, ал. 2 ЗАНН, която е следвало да бъде приложена при реализирането на административнонаказателната отговорност на дружеството. Промяната е настъпила на 01.01.2024 г., а наказателното постановление е издадено на 01.02.2024 г., когато по-благоприятната уредба вече е била приложима. Административнонаказващият орган не я е съобразил, като е наложил имуществена санкция за деяние, което при последващата уредба не осъществява състава на административното нарушение. В този смисъл правилен е изводът на районния съд, че отпадането на процесната стока от списъка на стоките с висок фискален риск представлява самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление. В касационната жалба не са изложени конкретни възражения срещу настъпилата промяна в обхвата на стоките, подлежащи на предварително деклариране. Независимо от това, при извършената служебна проверка за съответствие с материалния закон касационната инстанция намира, че приложението на чл. 3, ал. 2 ЗАНН обуславя незаконосъобразност на наказателното постановление.

При този извод обсъждането на останалите доводи в касационната жалба, свързани с редовността на АУАН и наказателното постановление, индивидуализацията на превоза и определянето на размера на санкцията, не би могло да промени крайния резултат по спора.

Ето защо решението на Софийския районен съд, с което е отменено наказателното постановление, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и своевременно направеното искане на ответника по касация, на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в негова полза следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в

минимален размер.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, XXIV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3291 от 29.08.2026 г., постановено по НАХД № 12913/2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 103 състав.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Нестле България“ АД, ЕИК[ЕИК], сумата от 66,47 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.